

Отъ Пиротъ до Софія. — България.

ЭТНОГРАФИЯ И ИСТОРИЯ.

Необходимостта да се унищожатъ митниците между Сърбия и България. — Царибродъ. — Смъртта на Николая Кирѣва. — Драгоманския проходъ. — Сливница. — България и нейната история. — Отношението на българския езикъ къмъ другитъ славянски езици. — Иречекъ. — Пробужданieto националността и самоуправлението на българската църква.

Пътуванието отъ Пиротъ до столицата на България, София, е дълго и затрудително. Пътятъ не е поправенъ и нѣма пощенски станции за промѣнуване на коньетѣ. Казвахъ ми, че бричката може да отиде отъ Бѣлградъ до самата София, но гдѣ ще намѣримъ коньета за промѣнуване? Въпросъ важенъ, тъй като неотдавна, главния финансовъ контрольоръ, Кейе, бѣше изгубилъ единъ отъ своитѣ коньета, който спрѣлъ на пътя. Отъ излизанието ни изъ Пиротъ до самата българска граница, ний вървехме по една долина, която е доволно добръ обработена, но по която не се вижда никакъвъ чифликъ или друго нѣкое живѣлище. Както и при Нишъ, това е послѣдствие отъ турско-то управление, което е накарало жителитѣ да се криятъ въ уединенитѣ мѣста. Шосето, по което вървехме, бѣше насѣяно съ върби; признакъ, че го е правилъ Мидхатъ-паша.

Женитѣ отиваха на работа; тѣ бѣха облѣчени съ дълги ризи, черни сукмани и червени пояси; главитѣ имъ забрадени съ червени кърпи по италиански и носяха дѣцата си заданати въ цѣдила. Малко по нататкъ дѣте спи въ люлка вързана на върбата, а кучето го варди. Оратъ земята, на която